

Tabulka č. 2 – ukázka kódování

Barevné rozlišení:

pozitivní konotace

negativní konotace

mírně negativní konotace

zajímavé sdělení hodné pozornosti

	Rozhovor s Jaroslavem Kramářem
	Tazatel: Michaela Pražská
	Datum: 13. 11. 2021
	Projekt: 90. Léta jako (ne)promarněná šance
KÓDY	
Zaměstnání Škola Vojna	JŠ: V osmdesátém devátém roce jsem dokončil vysokou školu. A začal jsem vlastně pracovat ještě za socialismu, pracoval jsem měsíc a kousek a pak jsem nastoupil na vojnu.
Revoluce Vojna Pád socialismu	A pak vlastně byl 17. listopad. My jsme to samozřejmě vnímali, vnímali jsme Národní třídu, vnímali jsme veškeré dění. Nám to bylo zakazováno, nám bylo vysvětlováno politrukem, který byl na vojně, že to je špatná věc atd. a že to je prostě nehoráznost a podobě. My jsme měli svoje nějakým způsobem přesvědčení, ale prostě tu dobu jsme vnímali, měli jsme trochu omezené, ale prostě samozřejmě jsme to vnímali. Bylo to něco perfektního, když vlastně došlo k pádu vlastně socialismu, pádu vlastně vlády potom prezident vlastně odstoupil. Nezapomenutelné prostě. 00:02:39:20
Občanské Fórum Václav Havel	Vlastně já jsem mohl plně prožívat události v Praze, takže jsem byl v Mánesu pro OF Občanské fórum. Postupně jsem to vnímal vlastně jsem procházel tu Prahu a tak nějak jsem to celé prožíval. Můj obrovský zážitek samozřejmě bylo, když jsem jel do Prahy i v době, kdy byl Václav Havel zvolený prezidentem a já jsem stál na tom Hradčanském nádvoří, když pan prezident, nově zvolený, Václav Havel vystoupil na balkon. 00:03:26:33
StB Rodina Cestování	JŠ: ... s Olgou Havlovou a my jsme stáli, nebo já jsem tam stál dole, v neuvěřitelném davu lidí, něco nádherného a pro mě to bylo o to víc takový jako slavnostnější, že bude změna, protože jsme byli poznamenaný tím, že moje teta a strýc v šedesátým osmým roce utekli do Ameriky, takže my jsme byli zahrnutý, jakýkoliv výjezd mimo republiku, my jsme prostě nesměli nic, byli jsme hlídány, byli jsme sledovaný StB nás sledovalo, jestli náhodou nevynecháme, neděláme nějaký protistátní a proti režimové prostě akce, takže pro nás to bylo něco neuvěřitelného, když tomu došlo a ta změna byla. 00:04:25:71
Vojna Komunista	Pak samozřejmě ta vojna vlastně se nám zkrátila, že jo, takže jsme to tak nějak prožívali a bylo to byl to prostě nádherný. Já jsem si

Škola Vzdělání Jazyky	to užíval, protože vlastně, bohužel teda tím, jak jsem skončil školu a vlastně ani na střední ani na vysoké škole mě nenutilo se učit cizí jazyky, tak já jsem dalo by se říct, ta poslední generace která neumí pořádně cizí jazyky, což mě velice mrzí, ale tenkrát to nemělo pro mě smysl, prostě my jsme neměli vůbec šanci se dostat nikam do zahraničí. Když teď vzpomínám na vysoké na vysokou školu na studie, tak vím, že tam byl prostě jeden obrovsky jako kovaný komunista.
Škola Západ Cestování	A my jsme byli takový ty rebelové, takže jeden spolužák říkal, proč nás nemůžou pustit na západ proč jako nám zabraňují, když to tam tak špatný. Vy jste obdivovatelé kapitalismu a prostě to takový prostě strašný řeči, ale my jsme chtěli vědět, proč teda nemůžeme vidět ten kapitalistickéj systém, když je to tak špatný. Ten socialistickéj je tak dobřej, takže ve finále jsme tak nějak prožívali už to období těch 87 – 88 – 89 to už bylo samozřejmě perfektní, kdy jako už přece jenom to bylo trochu uvolněnější než léta předtím ale zase protože už jsem byl v tom věku toho vysokoškoláka, tak jsme to už vnímali zase, jinak, než jsme byli na těch středních školách nebo na základní škole. 00:06:06.86
Práce Zaměstnání Zastupitelstvo	Takže to je takovej ten pohled před revolucí no a po revoluci já jsem kandidoval, když jsem se vrátil vlastně v září z vojny v devadesátým roce, tak jsem pracoval tady ve Zbirovii, jak jsem začal, vlastně ten měsíc před vojnou, tak jsem pokračoval s tím, že byly volby do zastupitelstva, tak já jsem do toho kandidoval, byl jsem zvolen. 00:06:41.68
Podnikání	Prostě mě to táhlo k tomu podnikat...trošičku jako takovej koníček, tak jsem si myslel, že bych v tom mohl pokračovat. 00:07:24.38
Zaměstnání Podnikání	Udělal jsem si živnostenský list a všechno, a když jsem přišel na úřad, tak mi bylo řečeno, že, jestli bych radši nechtěl dělat tajemníka, takže jsem začal dělat tajemníka městského úřadu.
	Vlastně v tej době teda jsem nějakým způsobem opomenul podnikání a věnoval jsem se teda naplno úřadu, bude teda já, když už něco dělám, tak jsem zvyklej dělat od rána do večera, poctivě všechno, aby to bylo, tak, jak mělo být, no. 00:09:44.04
Zaměstnání	No a v devadesátém třetím roce jsem opustil úřad, šel jsem do banky. Přesně 3 dny před koncem oznámila, že to se mnou neprodlouží, že mě ukončuje ve zkušební době. 00:10:44.16
Zaměstnání	že od novýho roku bych nastoupil někam. A teď vlastně jsem nastoupil do Zbirovie zpátky už jako vedoucí galvanovny. 00:11:21.82
Cíle Podnikání	Že nejdu za svým cílem tak, jak bych měl jít, že to je špatně, že není dobrý a že by bylo dobrý, abych ty svoje cíle začal si plnit. A že budu spokojenější. Což mi samozřejmě trošičku nahlodalo, protože já jsem pořád chtěl podnikat moci jako něco ...00:14:50.34
Živnost Podnikání	A vlastně v devadesátým čtvrtým roce jsem si obnovil nebo udělal jsem si živnostenský list na obchodní činnost a začal jsem prodávat takový kancelářský potřeby. Pak z toho byl kancelářský nábytek, pak už když jsem nestíhal, jsem chodil do práce, tak jsem

	<p>už nemohl chodit do práce, protože sem jezdili ředitelé bank, mně volali podobně. Všichni vode me něco chtěli. Já už jsem nevěděl, kterej, jak to bude takže v devadesátém pátém už to prostě bylo tak neúnosný, že jsem prostě jsem musel rozhodnout, takže jsme zhruba v listopadu jsem se domluvil, že už nebudu na plnej úvazek, tak jsem měl dělat průzkum trhu pro Zbirovii, tak jsem ještě 3 měsíce tam přečkal. Kdy jsem teda dělal průzkum nějaký výstupy a pak jsem ukončil v devadesátém šestém pracovní poměr a od té doby jsem byl na volné noze. 00:15:53.90</p>
<p>Každý podnikal Podnikání</p>	<p>Zakázek bylo obrovský množství, protože přesně to bylo období, kdy každé byl podnikatel, každé se o něco snažil, ale já jsem zvyklej věci dotahovat do konce, takže já jsem přijel do banky a paní mi potom po čase mi řekla, no když jste přijel, řekl jste, že nám udělá to, a to takových lidí před váma byl 15 - 20. Zaměřili si a už nepřišli. Vy jste byl první, kdo přišel, udělal návrh, nabídku a kdo to přivezl, dokončil. Já jsem měl zakázky po celé republice. My jsme jezdili od Aše až po Vsetín, kde jsme zavázeli zboží. To byla obrovská nádherná, to byly nádherný léta, kdy prostě si vydělali za den třeba čtvrt milionu, prostě byla neskutečný. 00:16:51.26</p>
<p>Závist Úplatek Centralizace</p>	<p>Ale samozřejmě to bylo něco s tím zase spojený, ne všichni přáli, já jsem měl prostě v tomto směru krásně zelenou. Jenže samozřejmě čas plynul, byly roky 2000, kdy vlastně docházelo k centralizaci. Jednotlivé banky si sami nemohly objednávat, musely na centrálu, centrála musela, takže, dalo by se říct, že zase paradox je, že výběrový řízení vyhrál, kdo dával úplatky atd. což bohužel v té době hodně jelo. Já musím, já jsem v životě úplatek nedal, to jsem radši ten kšeft neměl. 00:17.43.57</p>
<p>Podnikání Prodejna</p>	<p>Tak jsem se přihlásil do výběrového řízení na prodejnu ve Zvíkovci smíšeného zboží. Když ve vesnici sto stopadesát lidí, když nebude obchod, tak to už je to už je vlastně osada. Další důvod vylidňování. To si mezi sebou řekli starostové a během několika měsíců jsem měl asi 5 prodejny. 00:18:29.60</p>
<p>Podnikání Cíl Krach Neúspěch Úspěch Krise Dluhy Schopnosti</p>	<p>Takže. Samozřejmě rok 2000 2005 2010 byla krize nějakým způsobem spousta firem skončilo a i to je potom tam, kde bydlíte a jen my nejsme velký město, tak je to velice negativní, protože ten podnikal, ale zkrachoval ten podnikal, zkrachoval. Ten už je zaměstnanec a podobně. Ve finále a já pořád podnikám, a mám 200 zaměstnanců. To znamená je to jako mě to udělal obrovskou možnost, ale dalo to mohl možnost všem, akorát lidi to pochopili jinak. Každé může podnikat. Není tam ještě dovětek. Musí mít na to schopnosti. Musí mít cíl, musí mít jasnej cíl a musí věci dotahovat dokonce, to už nikdo neřekne. Každý může podnikat, každý mohl podnikat. Spousta lidí bylo nešťastnejch. Spousta lidí bylo velmi mají velký problémy, že i v současné době ještě exekuce, protože ještě splácejí jejich plány. Vim, kdy jako prostě lidi si koupili, oni si pronajali prodejnu, zaměstnali prodavačku, von přece nebude prodávat. Koupil si na auto na leasing, protože přece jako nebude mět nějaký starý auto, a to všechno mu ta prodejna musí vydělat, ale voni neuměli počítat tzn. že ve finále byl první měsíc druhý měsíc a oni už neplatili faktury, neplatili</p>

	tohle pak přišli o barák, pak přišli o všechno, jenom proto, že si neuměli spočítat 1+1. 00:20:35.48
--	--

Barevné rozlišení = významná četnost v rozhovoru

kategorie	kódy
obživa	podnikání zaměstnání práce živnost každý podnikal prodejna zastupitelstvo
podmínky a důsledky podnikání	cíl krach neúspěch úspěch dluhy schopnosti úplatek centralizace
svoboda pohybu	cestování Západ
vzdělání	škola jazyky učení
společenská a politická situace	revoluce pád socialismu Václav Havel Občanské fórum STB Komunista